

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ
ΕΠΑΡΚΕΙΑΣ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΟΜΑΘΕΙΑΣ
ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ
ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΥ
ΛΟΓΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΕΙΡΑ
ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ

02

20 ΜΟΝΑΔΕΣ

ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ

ΕΡΩΤΗΜΑ 2 (10 ΜΟΝΑΔΕΣ)

Θα ακούσετε δύο (2) φορές έναν διάλογο ανάμεσα σ' έναν δημοσιογράφο και δύο μαθητές λυκείου σχετικά με μια καλή πράξη που έκαναν. Διαβάστε προσεκτικά τις ερωτήσεις στον πίνακα που έχετε μπροστά σας και, καθώς ακούτε, σημειώστε ένα ✓ στη σωστή στήλη, όπως στο παράδειγμα.

ΠΡΟΣΕΞΤΕ | Θα πρέπει να σημειώσετε **ΔΕΚΑ (10)** ✓
χωρίς το παράδειγμα.

Ποιος...	ΚΩΣΤΑΣ	ΕΛΕΝΗ
0 είναι μαθητής/μαθήτρια Λυκείου;	✓	✓
	ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ	
1 είδε τα χρήματα στο πεζοδρόμιο πρώτος/η;		
2 ήθελε να πάει αμέσως στην τράπεζα;		
3 πρότεινε να πάνε στην αστυνομία;		
4 πέρασε τη γνώμη του/της τελικά;		
5 δεν καταλάβαινε γιατί οι αστυνομικοί ήταν καχύποπτοι;		
6 ανακουφίστηκε περισσότερο που δεν βρέθηκαν πλαστά χρήματα;		
7 γνώριζε τον κάτοχο των χρημάτων;		
8 πήρε αμοιβή για την καλή πράξη;		

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ
ΕΠΑΡΚΕΙΑΣ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΟΜΑΘΕΙΑΣ
ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ
ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΥ
Λ Ο Γ Ο Υ
Λ Υ Σ Ε Ι Σ
Κ Α Ι
Κ Ε Ι Μ Ε Ν Α C D
ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΕΙΡΑ
Δ Ε Ι Γ Μ Α Τ Ω Ν

02

20 ΜΟΝΑΔΕΣ

ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ

ΛΥΣΕΙΣ - ΕΡΩΤΗΜΑ 1

Το επάγγελμα της Άλκης Ζέη είναι... **0** συγγραφέας **ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ**

Πηγή έμπνευσης της Άλκης Ζέη μπορεί να είναι μια... **1** εικόνα

Η συγγραφέας ξεκινάει το βιβλίο της από τον τίτλο και... **2** την τελευταία φράση

Η συγγραφέας κλείνει τον υπολογιστή, όταν... **3** εμφανίζεται νέο πρόσωπο

Η συγγραφέας αποφασίζει σε ποιο πρόσωπο θα μιλήσει από... **4** την αρχή του βιβλίου

Το πιο συνηθισμένο αναγνωστικό κοινό της Άλκης Ζέη... **5** είναι παιδιά

Όταν γράφει για παιδιά, η Άλκη Ζέη αισθάνεται ότι είναι... **6** παιδί

Μια φορά, όταν η συγγραφέας βρισκόταν στη Γερμανία, νόμισε ότι είδε τη(ν)... **7** μικρή ηρωίδα ενός βιβλίου της

Το μέρος στο οποίο δεν μπόρεσε να γράψει τίποτα η Άλκη Ζέη ήταν... **8** το Πήλιο

Το καλύτερο μέρος για να γράψει είναι... **9** οι Βρυξέλλες

Η μόνη κατάσταση που ενοχλεί την Άλκη Ζέη στο γράψιμο είναι η ησυχία και... **10** η μοναξιά

ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ

ΚΕΙΜΕΝΟ CD - ΕΡΩΤΗΜΑ 1

02

Εκφωνητής: Σήμερα στην εκπομπή «Παρέα με τους συγγραφείς μας» θα ακούσετε μια γνωστή συγγραφέα να μας αποκαλύπτει τα μυστικά της συγγραφής των έργων της. Ακούστε την και απολαύστε την.

«Δεν νομίζω πως έχω αλλάξει τον τρόπο που δουλεύω ένα κείμενο από τα πολύ μικρά μου χρόνια ως σήμερα. Μπορεί μια εικόνα που βλέπω ή που μου έρχεται στον νου να σταθεί αφορμή για ένα διήγημα ή ακόμα για ένα μυθιστόρημα. Σαν κάποιους μικρούς σπόρους που τους βάζεις μέσα στο νερό και μεγαλώνουν, μεγαλώνουν και γίνονται ολόκληρο τριαντάφυλλο.

Δεν κρατώ ποτέ πολλές σημειώσεις. Μια λέξη, μια φράση. Ποτέ, όμως, δεν κάθομαι να γράψω κάτι, αν δεν το έχω σχεδόν όλο μέσα στο μυαλό μου. Έτσι, το πρώτο που έχω βρει είναι ο τίτλος και η τελευταία φράση, που δεν έχει τύχει να την αλλάξω, όσο παράξενο και αν ακούγεται. Προπαντός, αν δεν έχω βρει τον τίτλο, δεν ξεκινώ. Περπατώντας, ταξιδεύοντας, στο αεροπλάνο ή στο τρένο, ακόμα και στο μετρό, συλλογιέμαι την ιστορία μου. Ένα-ένα μου παρουσιάζονται τα πρόσωπα. Πρώτα ο ήρωας ή η ηρωίδα και ύστερα φανερώνονται όλοι όσοι τους περιτριγυρίζουν. Καμιά φορά, όταν αρχίσω πια το γράψιμο, μου βγαίνει χωρίς να το περιμένω ένα καινούριο πρόσωπο. Τότε πρέπει να κλείσω τον υπολογιστή και να μην τον ξανανοίξω, αν αυτό το καινούριο πρόσωπο δεν πάρει σάρκα και οστά. Κι από την αρχή ξέρω αν μιλήσω στο πρώτο ή στο τρίτο πρόσωπο ή και στα δύο - όπως στο βιβλίο η «Αρραβωνιαστικιά του Αχιλλέα». Αν το βιβλίο είναι για παιδιά, που συνήθως είναι, τότε μου βγαίνει η θητεία μου στη δραματική σχολή και παίζω από μέσα μου τον ρόλο του παιδιού που παίρνω για ήρωα, γίνομαι το ίδιο το παιδί. Φαντάζομαι κάθε λεπτομέρεια που το αφορά, τόσο στον χαρακτήρα όσο και στην εξωτερική εμφάνιση. Στο βιβλίο «η Κωνσταντίνα και οι αράχνες της» τόσο είχα ζήσει αυτό το κοριτσάκι που, αφού κυκλοφόρησε το βιβλίο, περπατώντας μια μέρα σ' έναν δρόμο που περιγράφω, στο Άαχεν, Γερμανία, νόμιζα πως είδα τη μικρή ηρωίδα μου να 'ρχεται προς εμένα.

Δεν με νοιάζει ο τόπος που γράφω. Δεν θέλω τον ορισμένο δικό μου χώρο που χωρίς αυτόν δεν μπορώ να συγκεντρωθώ. Στη Μόσχα και στο Παρίσι ζούσαμε σε μικρά σπίτια. Εγώ έγραφα στην κουζίνα, για να έχω κι έννοια το φαγητό. Όταν απέκτησα σπίτι στο Πήλιο, όπου δεν ακούγεται τίποτ' άλλο πέρα από τ' αηδόνια που κελαηδούν και τα ρυάκια που τρέχουν, δεν μπόρεσα εκεί ούτε μια λέξη να γράψω. Ο καλύτερος τόπος για να γράψω είναι οι Βρυξέλλες, όπου ζουν η κόρη μου και τα εγγόνια μου. Εκεί τα σπίτια είναι συνήθως μεγάλα, με πολλούς ορόφους και πολλά δωμάτια. Έχω το δωμάτιό μου, το γραφείο μου, μα αισθάνομαι πολύ απομονωμένη. Κατεβάζω δοκιμαστικά τον υπολογιστή μου στον πρώτο όροφο, στην τραπεζαρία, κι έτσι ακούω τα παιδιά που πηγαινοέρχονται, μόνα ή με φίλους, μου δίνουν πεταχτά κανένα φιλί και δεν με ενοχλεί ούτε όταν παίζει ο εγγονός μου κιθάρα με τους φίλους του στο δωμάτιό του ή η εγγονή μου ντραμς! Αφού εγώ περπατώντας σκέφτομαι με λεπτομέρειες το κεφάλαιο που θέλω να γράψω, τίποτε δεν μπορεί να μ' ενοχλήσει, εκτός από την απόλυτη ησυχία και τη μοναξιά.»

ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ

ΛΥΣΕΙΣ - ΕΡΩΤΗΜΑ 2

Ποιος...	ΚΩΣΤΑΣ	ΕΛΕΝΗ
0 είναι μαθητής/μαθήτρια Λυκείου;	✓	✓
ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ		
1 είδε τα χρήματα στο πεζοδρόμιο πρώτος/η;		✓
2 ήθελε να πάει αμέσως στην τράπεζα;	✓	
3 πρότεινε να πάνε στην αστυνομία;		✓
4 πέρασε τη γνώμη του/της τελικά;		✓
5 δεν καταλάβαινε γιατί οι αστυνομικοί ήταν καχύποπτοι;	✓	
6 ανακουφίστηκε περισσότερο που δεν βρέθηκαν πλαστά χρήματα;	✓	
7 γνώριζε τον κάτοχο των χρημάτων;	✓	✓
8 πήρε αμοιβή για την καλή πράξη;	✓	✓

ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ**ΚΕΙΜΕΝΟ CD - ΕΡΩΤΗΜΑ 2****02**

- Δημοσιογράφος:** Καλησπέρα σας, κυρίες και κύριοι. Σήμερα έχουμε κοντά μας δύο μαθητές της δευτέρας Λυκείου, την Ελένη και τον Κώστα, που βρήκαν στον δρόμο 20.000 ευρώ. Ας πάρουμε, όμως, τα πράγματα απ' την αρχή. Πού ακριβώς είδατε τα χρήματα, Ελένη;
- Ελένη:** Ε... ναι... Δεν ήταν ακριβώς στον δρόμο. Ήταν στο πεζοδρόμιο, πεταμένα δίπλα σ' έναν κάδο απορριμμάτων. Το φαντάζεστε;
- Δημοσιογράφος:** Φαντάζομαι ότι αυτός που τα έχασε δεν τα είχε για ... πέταμα! Πες μας, Κώστα, ποιος απ' τους δυο σας τα είδε πρώτος;
- Κώστας:** Η φίλη μου ήταν η τυχερή! Αμέσως μου άρπαξε το χέρι και μου είπε: «Κώστα, για δες εκεί»!
- Δημοσιογράφος:** Δηλαδή, ήταν σκορπισμένα κάτω 20.000 ευρώ και κανείς δεν τα είχε ήδη μαζέψει;
- Ελένη:** Όχι, όχι δεν ήταν σκόρπια. Ήταν τυλιγμένα με τρεις χαρτοταινίες. Προφανώς, έτσι τα είχε δώσει στον άνθρωπο, τυλιγμένα σε δεσμίδες, η ίδια η τράπεζα.
- Κώστας:** Άλλωστε, όπως μας είπε αργότερα ο κύριος που τα είχε χάσει, εμείς τα βρήκαμε λίγη ώρα μόνο μετά τη στιγμή που αντιλήφθηκε κι ο ίδιος την απώλεια. Οπότε, δεν υπήρχε αρκετός χρόνος, για να τα βρει κάποιος άλλος.
- Δημοσιογράφος:** Α, έτσι εξηγείται, γιατί αλλιώς ... Καλά, δεν μπήκατε ούτε μια στιγμή στον πειρασμό να τα μοιραστείτε μεταξύ σας;
- Ελένη:** Α, όχι, καθόλου. Σκεφθήκαμε μόνο πόσο άσχημα ένιωσε αυτός ο άνθρωπος τη στιγμή που κατάλαβε ότι δεν είχε πια τα λεφτά του. Τότε, ο Κώστας μου πρότεινε να τα παραδώσουμε κατευθείαν στην τράπεζα. Βλέπετε, πάνω στην χαρτοταινία, που ήταν τυλιγμένα, υπήρχε γραμμένο το όνομα της τράπεζας. Εγώ, πάλι, πίστευα ότι έπρεπε να τα πάμε αμέσως στην αστυνομία. Τελικά τον έπεισα.
- Δημοσιογράφος:** Και τι έγινε στην αστυνομία;
- Κώστας:** Δεν θα το πιστέψετε! Στην αρχή ήταν λίγο καχύποπτοι, γιατί δεν γνώριζαν τα πραγματικά μας κίνητρα.
- Δημοσιογράφος:** Τι σας ρώτησαν, δηλαδή;
- Κώστας:** Ε, να.... ποιοι είμαστε, πώς και πού τα βρήκαμε τα λεφτά, αν το είπαμε σε κανέναν άλλο, αν μας τα έδωσε κάποιος άλλος, για να τα πάμε αλλού ... Προσωπικά, δεν μπορούσα να φανταστώ γιατί μας ανέκριναν τόσο.
- Δημοσιογράφος:** Ξέρετε, ψάχνουν πολύ αυτόν τον καιρό, για να βρουν όσους κυκλοφορούν πλαστά χαρτονομίσματα στην αγορά. Μήπως φοβήθηκαν ότι εσείς μπορεί να έχετε κάποια σχέση με τέτοιους ανθρώπους; Δεν ξέρω τι να πω ...
- Ελένη:** Ναι, πράγματι, τους είδα να εξετάζουνε τα χρήματα προσεκτικά.

ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ

ΚΕΙΜΕΝΟ CD - ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ - ΕΡΩΤΗΜΑ 1

- Κώστας:** Ποπό, ευτυχώς που δεν βρέθηκε κανένα ψεύτικο χαρτονόμισμα. Αλλιώς, θα βρίσκαμε και τον μπελά μας από πάνω. Φαντάζεσαι να παθαίναμε κάτι τέτοιο, Ελένη;
- Δημοσιογράφος:** Τέλος πάντων, μετά τι έγινε;
- Ελένη:** Αφού βεβαιώθηκαν ότι τα χρήματα ήταν γνήσια, αποφάσισαν να πάμε όλοι μαζί στην τράπεζα, για να βρούμε τον κάτοχό τους. Απ' ό,τι φαίνεται αυτός δεν είχε ενημερώσει ακόμη την αστυνομία.
- Δημοσιογράφος:** Αντιμετωπίσατε την ίδια καχυποψία κι εκεί;
- Κώστας:** Μπα, εκεί μας υποδέχτηκαν σαν σωτήρες! Βλέπετε, αυτός που τα έχασε τους είχε ήδη τηλεφωνήσει και τους είχε ενημερώσει για το θέμα. Έτσι, τον ειδοποίησαν κι εκείνος έφτασε σε πέντε λεπτά. Μείναμε έκπληκτοι, όταν είδαμε ποιος ήταν.
- Δημοσιογράφος:** Γιατί, ποιος ήταν, Ελένη;
- Ελένη:** Είναι ο κύριος που μένει απέναντί μας.
- Κώστας:** Ναι, αλλά η έκπληξη δεν σταμάτησε εκεί. Μας έδωσε από 400 ευρώ στον καθένα μας, για να μας δείξει την ευγνωμοσύνη του.
- Ελένη:** Επιπλέον, η ίδια η τράπεζα μάς άνοιξε από έναν λογαριασμό με 1.500 ευρώ ως ανταμοιβή για την καλή μας πράξη.
- Δημοσιογράφος:** Είδατε; Η καλή πράξη πάντα ανταμείβεται είτε ηθικά, είτε οικονομικά, είτε και με τους δύο τρόπους. Μπράβο και στους δυο σας!

Πηγή: Δελτίο ειδήσεων της «NET», 03/12/2006